

Пам'яті Алли Горської

Ярій, душе. Ярій, а не ридай.
У білій стужі серце України.
А ти шукай - червону тіль каліни
на чорних водах - тіль її шукай,
де жменька нас. Малесенька щопта
лише для молитов і сподівання.
Усім нам смерть судилася зарання,
бо калинова кров - така ж крута,
вона така ж терпка, як в наших жилах.
У сивій завірюсі голосінь
ці грона болю, що падуть в глибінь,
безсмертною бідою окошились.